

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716203560
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8716203560.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD., v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XXXX/XX, právne zastúpenej: JUDr. Mgr. Martina Tomasová, advokátka, so sídlom Francisciho 3288, 058 01 Poprad, proti žalovanej: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XXXX/XX, právne zastúpená: HOMOLA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kopčianska 8/A 85101 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 042 034 v konaní o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11 C/74/2016 - 317 zo dňa 08.07.2021 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10.05.2022 a dopĺňajúcim rozsudkom zo dňa 25.11.2022, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 933,57 eur spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 21.04.2016 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 59,72 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad, ako súd prvej inštancie, napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom rozhodol, takto:

„I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 935,23 eur z titulu náhrady škody spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 935,23 eur odo dňa 21.4.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á p r á v o na náhradu trov konania v rozsahu 60 % voči žalovanej. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.“

2. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala náhrady škody v sume 1.169,04 eur s príslušenstvom. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov F. G. H., I. F., B. B., lekáorskými správami, príjmovými pokladničnými dokladmi, znaleckým posudkom č. 3/2020 znalkyne F. H. H., vyjadreniami k znaleckým posudkom, vyjadrením ošetrujúceho lekára.

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 11.05.2014 vo večerných hodinách pes žalovanej zaútočil na psa žalobkyne, pričom pes žalovanej nebol uviazaný na vôdzke, čo mal súd potvrdené aj z čestného prehlásenia a výsluchu I. F., ktorá uviedla, že podvečer dňa 11.05.2014 sa prechádzala po chodníku a smerom k nej pribehol pes rasy kokršpanel, ktorý voľne pobehoval, nebol uviazaný na vôdzke a nemal

ani náhubok. Toto si všimla, nakoľko sa bojí psov, a preto sa obhliadala, či v okolí nie je majiteľ psa. Na druhej strane chodníka videla nejakú pani, ktorú nepoznala. Nevidela, či má pri sebe nejakú vôdzku, ale pes nebol určite priviazaný. Na druhej strane registrovala nejakú osobu s veľkým červeným dáždnikom. Potom počula, že jedna slečna kričí a pes zavíja. Uviedla, že v tom čase nebol nikto na chodníku, len slečna s dáždnikom a pani, ktorú keď sa obzerala, tak tam stala sama. Priamo incident nevidela, len videla psa, ktorý dobehol k nej. Nevidela priamo ako pes pohryzol pudlíka. Bolo počuť, že psy sa bijú a potom bol len krik, zavíjanie a píšanie, a preto sa obzrela čo sa deje. Postava s dáždnikom tento odhodila a zrazu držala na rukách psa, pričom neustále bolo počuť strašné kvílenie zvieratá.

4. Svedkyňa B. B., dcéra žalobkyne, uviedla, že v uvedený deň bola vonku so psom. Bola nedeľa večer a silno pršalo. Psa si riadne uviazala na vôdzku. Išla po ul. Šrobárovej a prešla cez cestu na druhú stranu chodníka a v tom momente ju dobehol pes žalovanej, ktorý rovno zaútočil na ich psa a uhrzol ho do labky. Psa hneď zobrala na ruky, pričom následne prišla žalovaná, ktorá povedala, že jej pes si pomýlil ich psa s mačkou a odtiahla svojho psa a prichytila si ho na vôdzku, lebo pes ešte skákal aj po nej. Keď prišla domov, tak vyzliekla pršiplášť zo psa a videla, že kosť mu už trčala, následne kontaktovala žalobkyňu, ktorá jej povedala, aby išla k veterinárovi. Priateľ jej mamky prišiel pre ňu autom aj s peniazmi a zaviezol ich k veterinárovi. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď išla so psom na kontrolu tak mala psa na nohách a držala ho rukami, ale on zoskočil. Psy, ktoré boli v čakárni boli voči nemu agresívne, preto ho držala na nohách. Čo sa týka úhrad finančných prostriedkov, tak mamkin priateľ jej dal peniaze a ona to zaplatila. Následne ošetrenia psa uhradila vždy mamka. V roku 2014 bola študentkou a žiadne peniaze nemala. Svedkyňa uviedla, že čo sa týka zoskočenia psa z nôh, tak tomu nemohla zabrániť, a to aj napriek tomu, že ho držala, lebo sa nedala vopred predpokladať reakcia psa, nakoľko pes mal strach z veterinára a taktiež sa bál psov, ktorí boli v čakárni. Psa prenášali na rukách, lebo lekár ich upozornil, že nemôže skákať. Svedkyňa uviedla, že nie je pravdou, že v čase, keď sa stala táto udalosť počúvala hudbu. Uviedla, že mala v ruke dáždnik a v druhej ruke vôdzku.

5. Svedok F. G. H., uviedol, že bol ošetrovateľom psíka od začiatku až do konca. Jednalo sa o poranenie prednej končatiny v oblasti nad zápästím, kde bola aj tržná rana. Podľa röntgenového vyšetrenia sa preukázala zlomenina vretennej a laktovej kosti tesne nad zápästím. V ďalší deň sa pristúpilo k operácii, stabilizácii nerezovým materiálom. Ďalšie dni sa kontroloval priebeh hojenia röntgenom a v podstate sa zistilo, že tá zlomenina nie je stabilná, preto sa pristúpilo k reoperácii. Tento typ zlomeniny bol komplikovaný jednak druhom zlomeniny tým, že sa jednalo o vretennú a laktovú kosť, čo je kosť, ktorá sa najhoršie hojí, ďalej tým, že zlomenina nebola niekde v strede, ale bola na koncovej časti kosti pri zápästí a úlomok bol asi 4 mm, a tým, že zlomenina bola šikmá, nie priečna. Jednalo sa o ťažkú zlomeninu. Svedok uviedol, že vopred sa nevie, ako sa bude organizmus správať a následne reagovať na postup liečby. K posunu mohlo dôjsť aj pohybom a ďalšou dôležitou vecou bola operácia. Svedok uviedol, že vykonával všetky opatrenia, použil všetky liečebné metódy, aby došlo k vyliečeniu psa a zároveň uviedol, že hojenie nastalo po istom období, prvé známky mohli nastať až po mesiaci. Na röntgenovom snímku sa v júni až v auguste, sa začal tvoriť mierny kalus a nikdy to nebolo optimálne a dostatočné. Svedok uviedol, že tam dal kostnú dreň a štep, ktorý môže tú kosť vyhojiť, ale keď je tam nedostatočné krvenie, tak z dlhodobého hľadiska nedôjde k vyhojeniu zlomeniny.

6. Súd prvej inštancie mal z preukazu zvieratá za preukázané, že majiteľom psa je A. B., D. XXXX/XX, C. (žalobkyňa) a mikročip bol aplikovaný dňa 10.03.2007.

7. Súd prvej inštancie mal z príjmových pokladničných dokladov (sumy sú uvedené vrátane DPH), za preukázané, aké veterinárne úkony boli z titulu poranenia psa realizované a v akej výške:

- príjmový pokladničný doklad zo dňa 11.5.2014 k úhrade 73,66 eur za úkony: inj. subkutánna, inj. subkutánna, klinické vyšetrenie základné, ošetrenie rany, pohotovostný príplatok víkendy, RTG, vedenie narkózy, spolu 52,17 eur, 9,21 eur za lieky: alzane 5 mg, dorbene 1 mg, noroclav inj., snímok malý fuji, spotreba materiálu,
- príjmový pokladničný doklad zo dňa 12.5.2014 na sumu 229,40 eur (správne 275,28 eur) za úkony: inj. subkutánna, klinické vyšetrenie opakované, operácia ortopedická, RTG, vedenie narkózy celková, spolu 196,66 eur, 32,74 eur za lieky: Aquaurin, Enroxil inj., golier ochranný, isofluran, ketamidol, kirschner drôt, materiál šijací, melovem 5 mg, noroclav inj., spotreba materiálu, xylariem inj.,
- príjmový pokladničný doklad zo dňa 14.5.2014 na sumu 169,67 eur za úkony: klinické vyšetrenie opakované, operácia ortopedická, prenájom fixátora, RTG, narkóza spolu 112,50 eur, 28,89 eur za lieky:

Aquarin, bandáž, enroxil 5 %, isofluran, kirschner drôt, šijací nylon, noroclav, snímok malý fuji, spotreba materiálu, xytariem inj.,

- príjmový pokladničný doklad zo dňa 16.5.2014 na sumu 31,33 eur za úkony: inj. subkutánna, klinické vyšetrenie, preväz, 5,11 eur za lieky bandáž, PeFôex, enroxil 5 % inj. noroclav, materiál, vata,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 17.5.2014 na sumu 11,34 eur za úkony: inj. subkutánna, klinické vyšetrenie, spolu 8,00, 1,45 eur za lieky: enroxil 5 % inj., noroclav inj., materiál spolu,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 18.5.2014 na sumu 11,34 eur za úkony: inj. subkutánna, klinické vyšetrenie spolu 8 eur, 1,45 za lieky: enroxil 5 % inj., noroclav, spotreba,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 19.5.2014 na sumu 17,10 eur za úkony: inj. subkutánna, klinické vyšetrenie, preväz, spolu 11 eur, 3,25 za lieky: bandáž PetFlex, enroxil 5 % inj. noroclav inj., vata,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 22.5.2014 na sumu 46,63 eur za úkony: inj. subkutánna 2 x, klinické vyšetrenie 2 x, RTG spolu 22,50 eur, 16,36 eur za lieky: antiroba, enroxil 5 % inj., enroxil 5 % inj., noroclav 2 x, snímok malý fuji, spotreba materiálu 2 x,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 28.5.2014 na sumu 17,27 eur za úkony: klinické vyšetrenie, preväz, spolu 5,67 eur, lieky: antiroba, coban obvaz, vata podkladová spolu 8,72 eur,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 3.6.2014 na sumu 8,04 eur za úkony: konzultácia k podaniu lieku 0,10 eur, lieky: Clindamycin 6,60 eur,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 12.6.2014 na sumu 13,55 eur, úkony: klinické vyšetrenie, preväz - 7,00 eur, 4,29 eur za lieky: Cindamycin, vata,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 19.6.2014 na sumu 34,90 eur úkony: inj. intravenózna, klinické vyšetrenie, preväz, RTG, narkóza, spolu 24,50 eur, 4,58 eur za lieky: Aquarin, bandáž PetFlex, ketamidol, materiál, vata, xytariem inj.,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 20.6.2014 na sumu 12,25 eur za úkony: konzultácia k podaniu lieku 0,01 eur, 10,20 eur za lieky: Clindamycin,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 17.7.2014 na sumu 156,47 eur za úkony: klinické vyšetrenie, operácia, preväz 2x, RTG, narkóza, sedacia, celková, 56,15 eur, 31,74 eur za lieky: Aquarin, bandáž PetFlex, enroxil 2x, Enroxil inj., ialugen, kanyla, ketamidol, noroclav 2x, noroclav inj., vata podkladová, xytariem, 42,50 eur za úkony hospitalizácia 1/2 dňa, inj. subkutánna a spotreba materiálu,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 21.7.2014 na sumu 40,75 eur za úkony: preväz spolu 3 eurá, 30,96 eur za lieky: aurizon, Coban, enroxil, noroclav, vata,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 28.7.2014 na sumu 15,18 eur za úkony: klasické vyšetrenie, preväz 7 eur, lieky: bandáž PetFlex, noroclav, vata 5,65 eur.
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 4.8.2014 na sumu 50,98 eur za úkony: inj. subkutánna, klinické vyšetrenie, RTG digi, narkóza, 25,50 eur, lieky: alzane, Aquarin, Coban, dorbene, enroxil tab., Enroxil inj., melovem, noroclav, previcox, vata 16,98 eur,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 11.8.2014 na sumu 15,22 eur za úkony: klinické vyšetrenie 4 eurá, lieky: enroxil, noroclav, 8,68 eur,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 18.8.2014 na sumu 30,82 eur za úkony: klinické vyšetrenie, RTG, narkóza - 21,50 eur, lieky: bandáž PetFlex, dorbene, vata 4,18 eur,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 2.9.2014 na sumu 29,70 eur za úkony: klinické vyšetrenie, preväz, RTG 21,50 eur, lieky: bandáž PetFlex, materiál, vata 3,25 eur,
  - príjmový pokladničný doklad zo dňa 23.9.2014 k úhrade 102,96 eur za úkony: klinické vyšetrenie, operácia ortopedická, RTG digi, vedenie narkózy, zavedenie intravenózneho katétra, spolu 59,84 eur a 25,96 eur - lieky alzane 5 mg, dorbene 1 mg, enroxil 5 % inj., enroxil 50 mg, isofluran, kaniyla, materiál šicí resolon, metacam 5 mg,
- Na všetkých týchto dokladoch bolo uvedené dodávateľ: F. J. K., odberateľ: B. B., D., C..

8. Ošetrujúci lekár F. G. H. vo vyjadrení zo dňa 05.11.2020 uviedol, že ako veterinárny lekár so zameraním na ortopédiu a chirurgiu pracuje vo veterinárnej klinike Dr. Vozára od roku 1995. Za ostatných 9 rokov vykonal 1365 ortopedických operácií rôznej náročnosti, čo predstavuje priemerne 151 operácií ročne. Psík žabkyne „Beaddy“ prišiel na ošetrovanie s devastačným poranením prednej končatiny. Pri vyšetrení bola diagnostikovaná šikmá zlomenina vretej a laktovej kosti. Majiteľka bola informovaná o diagnóze, zvolenom terapeutickom postupe, rizikách, možných pooperačných komplikáciách a alternatívnych liečeniach, nákladoch, pooperačnej starostlivosti a prognóze. K posudku F. H. uviedol, že každá zlomenina je iná a priebeh jej liečby a hojenia ovplyvňujú rôzne faktory. Uviedol, že doporučené použitie T-platničky, ako najlepšieho spôsobu riešenia tohto typu zlomeniny pri malých plemenách, bolo v roku 2014 pre nich nedostupné. Tento materiál dodávala v uvedenom roku iba jediná firma s dlhými dodacími lehotami. Napriek tomu, že poliklinika si v tej dobe vytvárala zásoby materiálu,

nebolo možné mať vtedy všetky druhy, typy a veľkosti na sklade. V súčasnosti sú T platničky už jednoducho dostupné a na ich pracovisku bežné používané. Stabilizácia klincami pri prvej operácii bola ešte počas operácie kontrolovaná vizuálne i rotačne a vykazovala stabilitu. Preto sa po RTG kontrole rozhodli realizovať korekciu. Nie je možné jednoznačne sa domnievať, že konkrétna stabilizácia neposkytne primerané zhojenie zlomeniny. Eventuálna korekcia predstavovala vysoké riziko poškodenia spodného kostného úlomku. Po zhodnotení aktuálneho celkového stavu i lokálneho nálezu pacienta a v snahe eliminovať riziko z omeškania, pristúpili diagnosticky a následne terapeuticky k takej chirurgickej intervencii, pri ktorej zohľadnili všetky dostupné možnosti operačného riešenia. Samotný operačný postup a použitý osteosynstetický materiál bol použitý v prísnej príčinnej súvislosti. K nezhojeniu mohlo dôjsť pravdepodobne súhrou viacerých faktorov. Predisponoval tomu charakter poranenia - hryzná rana (poranenie mäkkých tkanív, náchylnosť k infekcii ...), lokalizácia zlomeniny, horšie predispozičné faktory hojenia, geriatrický psík, miesto zlomeniny náchylné na komplikácie na nezhojenie a v neposlednom rade aj sekundárna fraktúra, ktorá zhoršila prognózu.

9. K znaleckému posudku č. 3/2020, ktorý vypracovala F. H. H., súd prvej inštancie uviedol, že znalkyňa v záverečnej časti hodnotila postup ošetrojúceho lekára z odborného hľadiska a sama uviedla, že žiadna zlomenina nie je rovnaká z dôvodu rôznych faktorov, ktoré ovplyvňujú nielen jej vznik, ale aj liečbu. Častokrát sa musí zvoliť riskantnejší prístup k riešeniu, prípadne modifikácia osvedčených riešení. V prípade alternatívnejšieho prístupu k liečbe je nutné si uvedomiť, že v takomto prípade je potrebné rátať s väčšou mierou rizika hojenia a zachovania funkcie končatiny. Znalkyňa vo svojom posudku odborne posudzuje, čo bolo vykonané správne, čo bolo vykonané nesprávne a zároveň uviedla, že pri zlomenine dochádza k porušeniu nielen kosti, ale aj mäkkého tkaniva (svalstvo, podkožie, koža, cievy, nervy). Funkcia (v prípade končatiny - udržania opory stability hybnosti a celkového pohybu) je výsledkom fungovania všetkých týchto častí. Vzhľadom na to, že sa operáter rozhodol pre chirurgické riešenie, možno predpokladať, že poškodenie končatiny bolo obnoviteľné. Avšak, pre absentujúce informácie o miere funkčnosti poranenej končatiny po úraze, sa nemohla vyjadriť k percentu funkčného poškodenia danej končatiny, ani pri prvom prípade, ani pri druhom prípade.

10. Súd prvej inštancie z vyjadrenia strán sporu, vyjadrení ošetrojúceho lekára a znaleckého posudku mal preukázané, že žalovaná porušila právnu povinnosť tým, že nemala psa uviazaného na vôdzke, keď sa s ním pohybovala po verejnom priestranstve, následkom čoho došlo k napadnutiu psa žalobkyne psom žalovanej, pričom žalobkyňa mala svojho psa po celý čas na vôdzke. Znalkyňa, ako aj ošetrojúci lekár, vo svojich vyjadreniach uviedli, že každý má svoj postup a riešia tento stav a postup v čase, keď došlo k poškodeniu resp. k zraneniu psa. Na strane žalobkyňa boli splnené všetky predpoklady uplatneného nároku na náhradu škody, a to:

- a) protiprávny úkon, ktorého sa dopustila žalovaná ako majiteľka psa, keď porušila ustanovenia VZN o podmienkach vedenia psov na území mesta Poprad v spojitosti so zákonom č.282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psa, a to tým, že nemala svojho psa na vôdzke na verejnom priestranstve, pričom voľný pohyb psa na verejnom priestranstve je zakázaný,
- b) spôsobenie škody, čo žalobkyňa preukázala príjmovými pokladničnými dokladmi, teda nutnosť vynaloženia finančných prostriedkov v dôsledku udalosti, ktorá nastala,
- c) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, ktorá je preukázaná tým, že v dôsledku protiprávneho úkonu žalovanej - porušenia právnej povinnosti došlo k napadnutiu psa žalobkyne psom žalovanej, ktorý utrpel zranenia vyžadujúce si lekárske úkony a starostlivosť, za ktoré musela žalobkyňa vynaložiť finančné prostriedky.

11. Súd prvej inštancie posúdil aj spoluúčasť žalobkyne na spôsobenej škode, ktorú vyhodnotil v rozsahu 20 %, keďže aj sám ošetrojúci lekár uviedol, že v prípade, ak by pes nespadol z nôh dcéry žalobkyne, nemuselo dôjsť k reoperácii. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že prvotné zavinenie je zo strany žalovanej, no zohľadnil aj tú skutočnosť, že v prípade, ak by nedošlo k opätovnej reoperácii po páde psa, tak by ďalšie náklady nemuseli vzniknúť, a tým by liečba psa bola ukončená skôr. Určil mieru zodpovednosti žalobkyne vo výške 20 %, čo znamená, že žalovaná zodpovedá za škodu v rozsahu 80 %. Poukázal na tú skutočnosť, že na strane žalobkyne by nikdy nedošlo k jednotlivým operačným úkonom a poskytovaniu veterinárnej starostlivosti ošetrojúcim lekárom, pokiaľ by nenastala prvotná príčina, a to útok psa žalovanej.

12. Čo sa týka dokladu o registrácii psa na mestskom úrade, tak tento doklad nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej, keďže súd prvej inštancie mal za preukázané, že majiteľkou psa je žalobkyňa. Vo

vzťahu k námietke aktívnej legitímácie sa súd stotožnil s vyjadrením dcéry žalobkyne B. B., že v čase incidentu, t. j. v roku 2014 nemala žiaden príjem, keďže bola študentkou, preto finančné prostriedky uhrádzala výlučne matka - žalobkyňa, majiteľka psa. Len z dôvodu, že prvýkrát na ošetrení bola ona, tak prvotný doklad bol vystavený ošetrujúcim lekárom na jej meno. To znamená, že žalobkyňa je aktívne legitimovaná, pritom dostatočne preukázala, že uplatnený nárok je dôvodný. Žalovaná sa v konaní bráni spoluzavinením žalobkyne, no ak by nedošlo k pohryznutiu pravej prednej labky psa žalobkyne, tak aj v prípade spadnutia psa, by nedošlo k takému poškodeniu, ktoré by malo za následok jednotlivé zdravotné úkony tak, ako to opísal vo svojom vyjadrení ošetrujúci lekár F. G. H..

13. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 935,23 eur spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 21.04.2016 do zaplatenia, čo predstavuje 80 % celkovo vynaložených nákladov, po odpočítaní spoluúčasti žalobkyne v rozsahu 20 %. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, 255 ods. 1 CSP a žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 60 % s poukazom na to, že úspech žalobkyne predstavoval 80 % a neúspech 20 %, čo predstavuje rozdiel 60 %.

14. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že od počiatku konania mala pochybnosti o požadovanej a neskôr uplatnenej výške náhrady škody. Podľa lekárskej správy zo dňa 25.10.2018 žalobkyňa zamlčala podstatné skutočnosti. Práve dcéra žalobkyne, ktorá neustrážila psa a nechala ho po operácii zoskočiť z výšky 1,5 metra, nesie zodpovednosť za výdavky s tým vzniknuté. Táto skutočnosť je však v rozpore s percentuálnym rozdelením zodpovednosti zo strany súdu v pomere 20 % ku 80 % v neprospech žalovanej. Náklady na následné operačné zákroky a liečbu psa po jeho zoskočení z výšky 1,5 metra sú podstatne vyššie, ako náklady vynaložené do tohto incidentu. Uvedené skutočnosti zamlčal aj svedok F. G. H.. Súd prvej inštancie pritom ním určený pomer zodpovednosti nijakým spôsobom neodôvodnil, a z toho dôvodu nie je možné ani kvalifikovane sa brániť.

Žalovaná poukázala na to, že v konaní predložila znalecký posudok č. 3/2020, ktorý vyhotovila F. H. H., znalkyňa v odbore veterinárstvo. Z jeho záverov vyplýva, že operácie psa žalobkyne boli vykonané nesprávnym spôsobom, a to tak prvá operácia, ako aj následné reoperácie, čím došlo k predĺženiu liečenia psa a k vzniku komplikácií, čo malo priamy vplyv na náklady vynaložené žalobkyňou na liečbu jej psa. Predmetným znaleckým posudkom žalovaná preukázala zodpovednosť veterinárnej kliniky, ktorej lekár bol ošetrujúcim lekárom psa žalobkyne, a to za zväčšenie škody na strane žalobkyne. Súd prvej inštancie sa však s touto skutočnosťou nijako nevyssporiadal a tento dôkaz úplne odignoroval. taktiež poukázala na to, že medzi sporovými stranami bol rozpor v tom, akým spôsobom došlo k vzniku škody. Pochybnosti žalovanej o dôveryhodnosti obsahu čestných vyhlásení boli odôvodnené, vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa aj svedok zamlčali podstatné skutočnosti. Súd však nevykonal výsluch svedkyne a uspokojil sa s jej čestným vyhlásením. Navyše, neumožnil právnenému zástupcovi žalovanej dokončiť výsluch dcéry žalobkyne pri kladení otázok, či z jej strany nedošlo k porušeniu preventívnej povinnosti. Ako posledný dôkaz odmietol súd vykonať doklad skúmajúci vlastnícke právo k psovi. Žalobkyňa síce doložila doklad o začipovaní psa, kde je ako vlastník uvedená žalobkyňa, na čipe však môže byť zapísaná aj iná osoba ako vlastník. Bolo preto potrebné skúmať, na akú osobu je pes registrovaný na mestskom úrade. Napokon, rozpor je aj v tom, kto platil za liečbu psa. Žalovaná navrhla napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že tvrdenia žalovanej nie sú založené na objektívnych skutočnostiach a nezakladajú sa na pravde. Žalobkyňa nesúhlasí s tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, konkrétne, že nevykonal výsluch svedkyne, resp. uspokojil sa s čestným vyhlásením. Takto formulovaná námietka žalovanej je nedostatočná, neprehľadná, keďže žalovaná neuviedla o ktorého svedka sa má jednať. Predovšetkým ide o nepravdivé tvrdenie, pretože zo súdneho spisu je zrejmé, že súd dňa 23.06.2021 priamo na pojednávaní vypočul svedkyňu I. F., ktorú navrhovala vypočuť žalovaná a vykonal aj výsluch B. B..

Otázku aktívnej vecnej legitímácie súd jednoznačne vysvetlil a odôvodnil. V konaní bolo preukázané, že došlo k zmenšeniu majetku žalobkyne v dôsledku vynaloženia finančných prostriedkov na ošetrenie psíka. K znaleckému posudku sa žalobkyňa vyjadрила a na svojich vyjadreniach trvá, aj s poukazom na vyjadrenia ošetrujúceho lekára F. G. H..

Súd prvej inštancie správne určil pomer zodpovednosti 80 % : 20 % v neprospech žalovanej. Žalovaná porušila zákonnú povinnosť vyplývajúcu zo všeobecne záväzného nariadenia mesta Poprad č. 8/2007, keď nemala svojho psa uviazaného na vŕdzke. Táto skutočnosť bola v konaní preukázaná a žalovaná sa nemôže zodpovednosti zbaviť. Procesná obrana žalovanej nebola v konaní hodnoverne preukázaná,

žalobkyňa vymyslené tvrdenia žalovanej popiera. Zoskočeniu psa z kolien nemohla dcéra žalobkyne ovplyvniť. Pes je živý tvor, koná pudovo a impulzívne, pričom starostlivosť žalobkyne o psa však nikdy nebola ošetrovateľskou ani iným lekárom spochybnená.

Žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny, súčasne si uplatnila voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobou oprávnenou podať odvolanie (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd z dôvodu potreby zopakovania dokazovania a jeho doplnenia (vyjadrenie mesta Poprad preukazujúce vlastníctvo psa žalobkyňou) vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom strany sporu zotrvali na svojich stanoviskách prezentovaných v rámci konania pred súdom prvej inštancie.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal pri určení výšky náhrady škody z celkovej sumy 1.069,04 eur. Odvolací súd však prepočítaním všetkých príjmových pokladničných dokladov zistil, že celková suma, ktorú vynaložila žalobkyňa predstavuje výšku 1.164,44 eur. Súd prvej inštancie pri určení výšky náhrady škody vychádzal zo sumy 1.169,04 eur a po odpočítaní 20 % z tejto sumy, ktorá predstavuje mieru zodpovednosti žalobkyne na vzniknutej škode, priznal žalovanej sumu 935,23 eur spolu s 5 %-tným ročným úrokom z omeškania od 21.04.2016 do zaplatenia. Pri určení výšky pomeru zodpovednosti strán sporu vychádzal z toho, že pokiaľ by nenastala prvotná príčina, za ktorú zodpovedá žalovaná, porušením jej povinnosti, tak by nikdy nedošlo k jednotlivým operačným úkonom a poskytnutiu veterinárnej starostlivosti ošetrovateľským lekárom. Krátením náhrady škody o 20 % zohľadnil skutočnosť, že v prípade ak by nedošlo k opätovnej reoperácii po páde psa, tak by ďalšie náklady nemuseli vzniknúť až v takom rozsahu, a tým by liečba psa bola ukončená skôr. Žalovaná namietala, že v časti určenia rozsahu zodpovednosti strán sporu rozsudok neobsahuje dôkladné a presvedčivé odôvodnenie, a preto je nepreskúmateľný.

18. Žalovaná namietala aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne z dôvodu, že na faktúrach (daňových dokladoch) je uvedené meno dcéry žalobkyne a z tohto dôvodu nebolo preukázané, že jednotlivé faktúry uhrádzala samotná žalobkyňa. Odvolací súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania (výsluchu žalobkyne, ako aj jej dcéry) nepochybne vyplýva, že v čase vzniku úrazu psa bola žalobkyňa vycestovaná v zahraničí, preto nemohla riešiť záležitosti týkajúce sa veterinárnej starostlivosti o psa a na tieto úkony poverila svoju dcéru, ktorá bola v tom čase študentkou a nemala žiaden príjem, preto ani nemohla uhrádzať jednotlivé faktúry. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplýva, že jednotlivé faktúry pri návrate domov zo zahraničia uhrádzala žalobkyňa, resp. prvotné ošetrenie bolo na základe poverenia žalobkyne uhradené tak, že finančné prostriedky na úhradu faktúry jej požičal jej priateľ, ktorý bol v tom čase na území Slovenskej republiky, ktoré odovzdal jej dcére a následne mu žalobkyňa tieto prostriedky vrátila. Odvolací súd teda poukazuje na to, že iba samotná skutočnosť, že na faktúrach je uvedená ako odberateľ dcéra žalobkyne, neznamená s ohľadom na vykonané dokazovanie to, že žalobkyňa nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaná. V tomto ohľade je teda záver súdu prvej inštancie správny.

19. Odvolací súd taktiež poukazuje na to, že žalovaná namietala aj skutočnosť, že v konaní nemalo byť preukázané, že žalobkyňa je, resp. v čase úrazu bola vlastníčkou psa. V tomto ohľade odvolací súd doplnil dokazovanie vyžiadaním správy z Mesta Poprad, ktoré podaním zo dňa 06.03.2024 oznámilo, že žalobkyňa bola od 25.11.2005 do 16.08.2019 vlastníčkou psa plemeno: pudel, číslo známky: A1443, pohlavie: pes, dátum evidencie psa: 25.11.2005. Tieto skutočnosti potvrdzuje taktiež identifikačná karta zvierateľa (č.l. 140 spisu). Z týchto listín teda vyplýva, že žalobkyňa bola v čase vzniku úrazu vlastníčkou vyššie označeného psa. Zároveň nebola sporná ani pasívna legitimácia žalovanej, ktorá svoju legitimáciu nepopierala.

20. V súvislosti s určením miery zodpovednosti žalovanej a spoluzodpovednosti žalobkyne, odvolací súd poukazuje na to, že ani znalkyňa F. H. H. sa v znaleckom posudku č. 3/2020 nevedela vyjadriť k otázke určenia percentuálneho vyjadrenia rozsahu poškodenia psa žalobkyne po prvom zranení a následne po druhom zranení vo vzťahu k celkovému poškodeniu (100 %), a to pre absentujúce

informácie o miere funkčnosti poranenej končatiny po úraze. Za takejto skutkovej situácie je skutočne obtiažne určiť čo najexaktnejšie mieru zodpovednosti, teda spoluzavinenie zo strany žalobkyne, keďže ani znalkyňa v danom odbore sa k tejto skutočnosti nevedela vyjadriť. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie považuje za podstatné to, že prvotnou príčinou úrazu psa žalobkyne bolo zavinené konanie zo strany žalovanej, ktorá porušením predpisov zapríčinila to, že jej pes, ktorý nebol prviazaný na vôdzke pohrýzol psa žalobkyne, v dôsledku čoho jej vznikla škoda vynaložením nákladov na ošetrovanie psa. Na druhej strane je nepochybné, že aj v dôsledku konania dcéry žalobkyne, ktorá ju poverila na realizáciu veterinárnych zákrokov a kontrol, došlo k pádu psa, v dôsledku čoho došlo k vzniku jednoduchej klinovitej zlomeniny distálnej diafízy rádia s dislokáciou (žalovaná sa vyjadrila, že sa malo jednať o trieštivú zlomeninu). Táto okolnosť z objektívneho hľadiska mala samozrejme vplyv rozsah ďalšej liečby, avšak k tejto skutočnosti sa nevedela konkrétne vyjadriť ani znalkyňa, ani ošetrojúci lekár. Za takýchto okolností skutočne možno posúdiť nárok žalobkyne iba úvahou súdu, pričom odvolací súd sa stotožňuje s tým, že miera zodpovednosti žalovanej v prejednávanej veci už nemôže byť daná v rozsahu 100 %, ale v nižšom rozsahu. Odvolací súd ma taktiež za to, že je potrebné zohľadniť prvotnú príčinu, ku ktorej pokiaľ by nebolo došlo, tak by samozrejme nebolo došlo ani k následnému poraneniu psa žalobkyne v dôsledku zoskočenia psa v čakárni ordinácie veterinárneho lekára, čím došlo k porušeniu preventívnej povinnosti zo strany dcéry žalobkyne ktorá v tom čase vykonávala dohľad nad psom. Je nepochybné, že sa samozrejme nejednalo o žiaden úmysel, ale objektívne za toto následné poranenie zodpovedá žalobkyňa. Odvolací súd vzhľadom na tieto okolnosti pri úvahe o určení miery zodpovednosti strán sporu za vzniknutú škodu vychádzal z toho, že miera zodpovednosti žalovanej nemôže byť určená v rozsahu 100 % a vzhľadom na prvotnú príčinu vzniku škody nemôže byť v nižšom rozsahu ako 50 %. Z uvedeného teda vyplýva, že zodpovednosť je v danom prípade potrebné určiť v rozsahu 50 % až 99 %.

21. Pri určení výšky náhrady škody súd vychádzal z vyššie uvedenej argumentácie ohľadom určenia rozsahu zodpovednosti žalobkyne, pričom mal za to, že rozsah určený súdom prvej inštancie sa javí ako mierne nadhodnotený v prospech žalobkyne a zároveň odvolací súd nesúhlasí s krátením výšky škody z celkovej sumy, nakoľko úkony ktoré boli realizované dňa 11.05.2014 a dňa 12.05.2014 (č.l. 105, 106 spisu) boli vykonané výlučne v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovanej, za čo žalovaná zodpovedá v celom rozsahu, t.j. 100 %, a preto odvolací súd priznal sumy 73,66 eur a 229,40 eur za vykonané veterinárne výkony dňa 11. a 12.05.2014 v celom rozsahu, t.j. spolu vo výške 348,94 eur a z faktúry zo dňa 14.05.2014 keď bola realizovaná opätovná operácia v dôsledku zoskočenia psa, odrátal sumu 30 eur za úkon „operácia ortopedická I.“ vrátane 20 % DPH, čo spolu predstavuje 36 eur a vo vzťahu k zostávajúcej fakturácii v celkovej výške 779,05 eur určil rozsah zodpovednosti žalobkyne 75 % a spoluzavinenie žalobkyne v rozsahu 25 %. Pri určení tohto pomeru vychádzal zo skutočností, na ktorú už poukázal vyššie, teda na prvotnú príčinu, pričom v spomínanom rozmedzí medzi 50 až 99 % určil rozsah zodpovednosti v polovici tohto rozmedzia, pričom ako už konštatoval, zo zistených skutkových okolností nie je možné určiť rozsah zodpovednosti na základe exaktných záverov znaleckého posudku, resp. ošetrojúceho lekára a v takomto prípade je možné určiť rozsah iba úvahou súdu tak, aby táto úvaha bola čo najspravodlivejšia. Odvolací súd takýto rozsah určenia zodpovednosti považuje, s ohľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti, za skutočne spravodlivý.

22. S poukazom na zopakovanie a doplnenie dokazovania odvolací súd podľa § 388 CSP preto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 933,57 eur spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 21.04.2016 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznaná suma teda predstavuje plnú výšku škody za faktúry zo dňa 11.05.2014 a 12.05.2014, ďalej faktúru zo dňa 14.05.2014 krátenú o sumu 36 eur a zo zvyšku tejto faktúry, ako aj všetkých ďalších faktúr predložených v tomto konaní priznal súd 75 %, čo predstavuje sumu 584,63 eur a po pripočítaní sumy 348,94 eur to predstavuje práve priznanú sumu 933,57 eur. Prisúdenú istinu odvolací súd priznal, tak ako súd prvej inštancie, spolu so zákonným úrokom z omeškania od 21.04.2016 keďže žalovaná neuhradila náhradu škodu na základe výzvy žalobkyne a túto skutočnosť žalovaná ani nerozporovala.

23. Odvolací súd taktiež poukazuje na to, že znalkyňa sa v rámci znaleckého posudku vyjadrila, že prvá operácia zo dňa 12.05.2014 nebola vykonaná správne z hľadiska zvolenej metódy, ale aj technického prevedenia. Žalovaná k tomu uviedla, že nakoľko operácia nebola vykonaná správne, došlo k predĺženiu hojenia vzniknutého úrazu, čo má samozrejme vplyv aj na výšku škody. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ by aj mal prijať argumentáciu znalkyne, a teda že veterinárna starostlivosť mala byť poskytnutá nesprávne, neznamená to, bez ďalšieho, že vzniknuté náklady by boli nižšie.

V tomto ohľade taktiež možno prijať argumentáciu žalobkyne, a teda že jednotlivé úkony boli realizované v čase keď to bolo potrebné, nakoľko sa jednalo o akútny zákrok, pričom určité postupy, tak ako to uvádza znalkyňa vo svojom posudku, bolo možné realizovať v čase optimálnych podmienok, čo ale v danom prípade nebolo splnené, a taktiež použitie materiálov na ktoré odkazuje znalkyňa nebolo v tom čase možné, keďže tieto materiály neboli bežne dostupné. Odvolací súd zároveň v tejto súvislosti poukazuje na to, že predmetom konania nie je vysporiadanie sa so správnosťou, resp. nesprávnosťou vykonaných veterinárnych úkonov, ani zodpovednosťou veterinárneho lekára, ale určenie rozsahu zodpovednosti žalovanej za škodu vzniknutú žalobkyni.

24. Žalovaná taktiež namietala, že súd nevykonal výsluch svedkyne a uspokojil sa len s jej čestným vyhlásením, pričom nešpecifikoval o ktorú svedkyňu sa má jednať. Odvolací súd k tomu uvádza, že uvedené tvrdenie nie je pravdivé, pretože súd prvej inštancie vykonal jednak výsluch svedkyne F., ako aj dcéry žalobkyne B. B.. Žalovaná taktiež namietala, že súd neumožnil jej právnenému zástupcovi dokončiť výsluch dcéry žalobkyne. Táto skutočnosť ale zo zápisnice z pojednávania nevyplýva, pričom je z nej zároveň zrejmé, že obaja právni zástupcovia mohli klásť tejto svedkyni otázky a žalovaná taktiež ani nešpecifikovala o aké otázky sa malo jednať a z akého dôvodu ich nemohla svedkyni položiť. Rovnako nebolo preukázané, aby dcéra žalobkyne, resp. ošetrujúci lekár F. G. H. zamĺčali skutočnosti, ktoré by mali vplyv na posúdenie prejednávanej veci, nakoľko súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že v priebehu liečby došlo k ďalšiemu pádu psa, čo malo vplyv na určenie miery zodpovednosti strán sporu, a teda aj spoluzodpovednosti samotnej žalobkyne za vzniknutú škodu.

25. Nakoľko mal odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, za nepochybne preukázaný vznik škody, porušenie právnej povinnosti zo strany žalovanej, jej zavinenie a príčinnú súvislosť medzi porušením jej povinností a vznikom škody, rozhodol o uložení povinnosti žalovanej nahradiť žalobkyni škodu v rozsahu tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

26. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP s použitím § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, pričom pomerne úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy prvoinštančného aj odvolacieho konania. Úspech žalobkyne predstavoval 79,86 % a úspech žalovanej 20,14 %, preto súd priznal pomerne úspešnejšej žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnejšej žalovanej v rozsahu 59,72 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).